

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

מירבד

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

והראשונים כולל אכיס (והשחא דלחא לידן טוכל לפרש
 חס ראשונים כולל אכיס היינו חס האדם וצין ונשיג
 שהראשונים היו כולל אכיס אז וזה מוכח שיש לו
 קלת דעה בראשו ובקרקדו ומקוב הוא עכ"פ כצני אדם
 אצל חס אינו וצין ונשיג זה רק שכדמה דעתו
 שהראשונים היו כצני אדם וזה מוכח שאין לו דעה
 ותצננה כלל וכבהונה יחשב שאין לו הצננה כלל ואז אינו
 חסוד רק כחמורים וגם לא כחמורו של ר' פנחס בן
 יאיר אלא כשאר חמורים) נחזור לדברינו ולפי הוודע
 ילקוט שלא היה משצט שמועון נשיא כלל טוכל לפרש מה
 שכחוב חחלה נשיא אחד נשיא אחד צי פעמים דקחי
 על שצט יהודה וצניוין ואין חסו לריכיס להטעמיים הכיל
 והקושיא מועיקרא ליחא והבן :

הרחא לדעה כי ונודע הזה יש פירכה
 להגאון הכיל כי לפי דברי הגאון הכיל ז"ל לא היו
 ליה להכתוב לכתוב נשיא גם אלל אפרים דהא קמואל
 בן שפטון הוא וידד וכבר זכה לכבואה והוודה היא לו
 לקרא נשיא ורחימי בנספר הקדוש אה"ח ז"ל לא ייחס
 נשיאות לכלב על יהודה ועוס כבוד ונכות טעוודה
 וננוי וכמו כן לצניוין טעוונט ונחללה ונכות ישראל
 שהיא שחול אים יוניי . וצטעוון כחז טעס הגאון ז"ל
 עכ"ל וגם לטעס הקה"ק אה"ח ז"ל יש לדעה הלא
 גם ונאפרים ילא ונלכיס . ואולי יש לחלק צין לדיקים
 וכו' הלא גם יהושע צא ונאפרים ויש לייצט . טוב רחימי
 צוודרש ילקוט בתחלה שופטים דכל שצט היה לו שופט
 חוץ וטעוונט ונפסי הזכות טעצרו טקצט טלו ע"ט . הוצא
 בט"ז א"ח סינון תרכ"ט ק"ק כ"צ והה כדברי הגאון ז"ל

דברים

ליו"ד וזהו ולבן : עוד להיות כדמה צעימו כאלו עדיין
 לא התחיל צעודה כלל וע"ד אונרס ז"ל התקן עלנך
 צפרוזדור וכו' והוה וחלירות טעדיין הוא צחלר : עוד
 להיות כ"א זהיר צוודרס הסתפקות וזהו ודי זהב ואז נעשה
 עון ודי יו"ד וגם יש עשרה ונאנרות וכנגדס יו"ד ספירות
 ואח זה לעוונת זה עשה האלהים כדי טירלו ונלפכו :
 ונלפכו דייקא ולא לפני אורות הטווי כאונורו ונלפכו
 אורות הטוויים אל תחתו והנה הק"ח צ"ו יש לה כח עד
 נוקס טכאנור לא יגורך רע כאונרס ז"ל לזה נקרא כטפים
 וכו' ובקדושה עשר ולא אחד עשר וצאופך בסי"ח רח"ל
 וזהו אחד עשר יום כי עשר ספירו הקדושים והחדצקות
 צחי החיים : לעונות זה אחד עשר יום וצכל זה יש לו
 לעצור וללחוס כנגד הק"ח צ"ו וזהו נחורצ דרך הר טעיר
 היינו צחי טעיר טכטא עליו כל עונתס עד טעוגיע
 לקדש צרנע צנוקס טכאנור לא יגורך רע ואז נקרא קדוש
 וצח טצח להקצ"ה ונאנור ישראל אשר צך אטפאר עכ"ל
 הקדוש :

ד' אלהיכם הרבה אהבס והנכס היום כטוכצי
 השונים לרוב ד' אלהי אצותיכם יוסף
 אליכס ככס אלף פעוים ויצרך אהבס כאשר דבר לכס
 רש"י ז"ל יוסף עליכס ככס אלף פעווי ונהו טוב ויצרך
 אהבס וגו' אלא אנוני לו ונשה רציט אהה טותן קלצה
 לצרכותיו כצר הצטיח הקצ"ה וגו' אנור לאו זו ונשלי
 אצל הוא יצרך אהבס כאשר דבר לכס עכ"ל ונהרצ
 הדליק וכו' **מסודלראב** ז"ל ויל"ד אכתי צרכותיו
 טל ונשה צכלל צרכותיו טל הקצ"ה ועוד ונה זה טאנור
 זו ונשלי אין לו ונשעווע אוננס ידוע לפי דרכי הטעזון
 העטירי

אלה הדברים אשר דבר ונשה אל כל ישראל וגו'
 אפ"ל כי אלו הדברים לא היו ראיון והגוים
 לאדם אחר לאנור רק לנשה ולו הי' יאה ונאה לאונרס
 ועוד גם זאת טאלו הדברים לא היו ראוים לאונרס
 לאים פרטי רק לכללות העס ישראל הקדושים לזה ידויק
 נאנורו אלה הדברים אשר דבר ונשה ואל כל ישראל ואנור
 רציט הדליק וכו' **מאפטא** כי טכל אלו דברי טוכחות
 להורות להאדם דרכי ה' . כי תורה הוא הוראה להורות
 הדריך אשר ילכו בה צני ישראל עם קדושים לטנור
 הדיצור וזהו צוודר : עוד לעשות הוולות צטנחה
 טיצין שיהו ווטעוין כי אינו דוונה הכחה תפילין טל
 זה להכחה תפילין טל זה כונשל הרוקה טידע להטעיס
 התצטיל הטיצ : יותר ויותר ונרוקה אחר הגס טזה
 מתן צטר טוב וגם זה וע"ד טאנורו חנוני אונה ז"ל
 קיים אצרהס אציו כל הוולות ואפילו עירוצ התצטילין
 נקט זה יותר ונכל הוולות אלא לאוויי דינע אצרהס
 אציו להטעיס התצטילין היינו הוולות טנקראו ווטעוים
 כונו עשה לי ווטעוים וגו' כוודע ועירוצ הוא לטון
 ונחיקו ע"ד וערבה לדי ונכחה יהודא וגו' וזהו צערצה :
 עוד יתכן לטנור כל אחד עלמו טלא יגרוס הקלה לחצירו
 כי כל ישראל עריצים זה לזה וזהו צערצה : עוד
 להטגיח כ"ח אה הטולד ונה יהיה צסוף וזהו מול סוף :
 עוד לקבל ונהק"י צין רעה צין טוזה וזהו צין פארן וצין
 חופל כי פארן לטון הזרחה וטתפטמות החסד הוא כונו
 פארך חצוט עליך וגו' וחופל ונלטון חופל וחוסך צחילוף
 א"ח צ"ט . עוד לעשות הטובה ולהלצין עונות כי
 ונראה טחור כדיו צהריאה טריפה ויחזור אהתוה דיו

העשירים והעוואות והאלפי עד אין קץ כלם ככללי
 באות אחד הוא האלף זכר לדבר אונרם ז"ל (סנהדרין
 פרק חלק) הגא אורך ונחיהו ד' מואות פרקה : רוח
 לוואר קוסיו נ"ס פרסאות סך ונחיהו ר"ש וסוף
 ריבוא אלף חסר חד צעי חזי חקר אלפא או מואה
 או חד היקו עכ"ל וטודע דנושה רע"ה השיג וי"ע טערי
 צינה סוף ונאחד כד"ה ותחקרהו ונענ מאלהי . וישראל
 שבאוהו הדור השיגו וי"ח טעריס כאונרם ז"ל צפוק
 והכנס היום ככוכבי השמים . כוכב בגומריא וי"ח וגם
 לריך שחדע כי אין שום כצרא צעולס יכול ליתן ולהאליל
 מונט כח לזולתו יותר ממה שי"ס צכח תולדתו כי אך
 יתן ויה שאין זו והנולא במאמר אליטע בן שפע לאליהו
 קודם הלקחו מונטו צקס ויהי נא פי שנים צחודך אלי
 והשיבו הקטיה לשחול ופרש"י ז"ל אי אפשר לתח לך
 יותר ממה שי"ס לי עכ"ל וי"ח והכנס היום ככוכבי השמי
 כלומר שהשגחה וי"ח טעריס כמין כוכב וזהו לרוב
 ד' אלהי אצותיכס יוסף עליכס ככס אלף פעמי היי
 שחוכלו להשיג עוד טער אחד יותר כצחינה השגתי וזהו
 אלף כי אלף הוא אחד צקוד האלף לך שלמה כידוע
 (כי טער הסוף הוא סגור ומעין כל חי צקוד ונעה ונעה
 כי השיג וי"ע טעריס צציה שהיה ה' ראשונה וצחלערק
 וי"ע לאות ה' כעשה ונעה ועליו כאמר ותחקרהו ונענ
 מאלהים כלומר חיה אות הוא המנעט שבאוהיות אלהים
 זו אלף בן היה חקר טער אחד כי זה השער הוא סוג
 ומשחווה צקוד החכמה הנעלמות שהוא חורה הקדוש
 צקוד והאלפך חכמה הוא האלף הזו והארכיבו צה
 הקדמוני ז"ל כך נראה לי) אונרו ליה ונעה רבי
 קלצה אחה טחן לצרכותיו כלומר מפני מה אין אחה
 נוצרכיבו רק צשער אחד עוד יותר אור להו זו נשלי כלומר
 אין צי כח ליתן לכס יותר מונט שי"ס לי בצחינה השגתי
 חבל . הקציה יצדך אחכס וגו' כלומר הקציה שאין קן
 ותכלית ואין סוף צידו היכולת להרבות שפע השגחחס
 ותכונתכס כאשר ירלה עכ"ל :

ד' אלהיכם

הרצה אחכס והכנס היום ככוכבי
 השמים לרוב . ד' אלהי אצותיכס
 יוסף עליכס ככס אלף פעמיס ויצדך אחכס כאשר דבר
 לכס וגו' יל"פ ע"ד דאיתא בצחצי האר"י ז"ל ישנה ונעה
 צמחנה חלקו כי לאחר חטאו צנגל כחונעו מונטה אלף
 אורות וכל ע"ש השיג ונחזיר לו ונעה מהג צו עוצה
 עין ומחכס לישראל צקוד חוספות כשמה : וי"ע ישנה
 ונעה צמחנה חלקו טחונן לישראל חלקו אלו האלף אורות
 כי ענד נאונן קראת לו כליל חפארת צראשו כחח לו
 צעמדו לשכיך על הר סיני הייטו שאונרו רז"ל אלו האורו
 היו הכתריס שניעלו וישראל לאחר החטא וכולס זכה
 משה ונטלן וכי ע"ש עכ"ל וי"ח והכנס היום ככוכבי

השמים ופרש"י ז"ל והלא לא היו אלא ס' רובו אלו
 הרי הם ונטולים לחונה וכוכבים וכי עכ"ל כי עדיין
 כשאר שס קלה אורות כונו כוכבים ד' יוסף עליכס ככס
 אלף פעמיס הייטו אלו האלף האורות . אונרו ישראל
 ונעה רביט אחה טחן קלצה לצרכותיו לנעה דייקא
 אלף אורות אור להו זו נשלי הייטו אותו האלף אורות
 שארי זכיתי צהס חבל ד' יצדך אחכס כאשר דבר לכס

ואתחנן

אתה

החילות להראות את עצדך וגו' כי ונחמל
 וינכ מנ"ט ואונר שלח נא ציד השלה וגו'
 אונס עכסיו כטעמס טעס חענוג הנולות כחאה לאר
 ישראל (קועה פ' א') לא לאכול מפריה ולא לצבוע
 מנוצה ח"ו רק לקיים מלות התלויס צה וי"ח אחה
 החלות וגו' עדי"ו לחיטוק טחתיכס לו מנכל עוב טער
 ולא רלה עד שפיתוהו אציו והפליר צו . ונאוד עד שהחיל
 לטעום כיון טעמס צ' וגו' חתיכות וראה שהוא ונחמ
 לחך החחיל לכול צוהירות וצחק גדול כיון שחיל
 אציו כך החחיל למסוך הנאכל מונטו כדי שלא יזיקוה
 החחיל חתימק צוכה ולועק ואמר אחה החילות להראות
 לי טעס מנכל עוב וגרונח לי לאכול ועכסיו אחה ונחמ
 מונטו למה היה לך להחחיל לפתוהי לאכול הנאכל כ
 ונעה רביט ע"ה כיון טעמס טעס הנולות לעק אחה
 החילות להראות כי אני צחמלה וינכ ונעה עכסיו אחה
 אונר לי כן לא העצור וגו' עד שהשיבו לו השיג ונחמ
 צעיך אחה צעלונך ראה כי לא אפשר אחה לעצור כ
 עדיין לא כלו כטעמות צנגוף והוא ע"ד אונרם ז"ל ח
 צן דוד צא עד שיכלו כל כטעמות צנגוף והרצ הדליק ובי
 ר' נחום טשארכאציליר ז"ל אונר ורש דורש ופתח
 לה פיתחח הלא אחי כוונן וכול ואצקה רוכל לי יס ציד
 מחטין וספילקים וספילך (עד קטות רומחין וספילך
 הסכר צוה"ק) גם יס צידי ויני צשמיס לרוב לנ
 שרץ ויני צשמיס ישיג אללי ולנני שרץ מחטין יס
 צידי לעוקלו גם יכול אחי להיות ונרפא חוליס ופוקר
 עקרות ולנשיצ כפשות ולעורר מלחמות ולעקור מלכות
 ולהרצות טובע צעולס ולהשצית מלחמות ולחדש צעולס
 שונחח אהצת זיוגיס ולגדל מנחיס ולהוסיך ויני צרס
 ולצעל גזירה ולהכניס חכמה ולדרוש כוועין הונחגה
 וכללו של דבר חכל ציד חלדיק צקוד לדיק מושל וגו'
 (ואי"ח לנעה אחי מנצח עלנני אונר אחי לכס ט"ז דני
 חורה היא חורה חורה כי חלא לנולחנה וגו' היה
 הכרוז יולא וי סצנה צית חדש וגו' וי שטעע כרס וגו'
 וי שארס חשה וגו' וי הירח ורך הלצצ וכי ורדשו ז"ל
 הירח מנצרותו שצידו ולכך חלחה לו חורה לחזור על